

Open brief aan het Algemeen Bestuur van de VSNU

Geacht bestuur,

Als werknemersorganisaties zijn wij verbijsterd over uw besluit het onderhandelaarsakkoord over de universitaire cao af te wijzen.

De VSNU toont zich met dit besluit een onbetrouwbare onderhandelingspartner en schaadt het aanzien van de Nederlandse universiteiten als werkgever. Wij doen een dringend beroep op u om het bereikte onderhandelaarsakkoord alsnog te ondertekenen.

U weet heel goed dat het cao-akkoord na langdurige en moeizame onderhandelingen tot stand is gekomen. Acties aan het begin van het universitaire jaar waren nodig om u de ernst van de situatie in te laten zien. Pas hierna volgde uw uitnodiging om de gesprekken te hervatten. Het is op z'n zachtst gezegd verbazingwekkend dat het mandaat waarmee u uw onderhandelaars toen op pad heeft gestuurd, nu van nul en generlei waarde blijkt te zijn geweest.

De werknemersorganisaties hebben veel begrip getoond voor de beperkte financiële mogelijkheden van de universiteiten. Ministers en staatssecretarissen bewijzen het wetenschappelijke onderwijs de laatste jaren slechts lippendiensten. Van proactief beleid om de onderwijsambities te realiseren is al lang geen sprake meer. De verantwoordelijkheid volledig afschuiven op overheidsbeleid is echter een te makkelijke uitweg. Door te schuilen achter de politiek gedragen universiteiten zich niet als zelfstandige werkgevers. De cao-onderhandelingen verliepen zo moeizaam doordat de leden van de VSNU kennelijk worden geregeerd door angst en niet in staat zijn enige beslissing buiten de zeer korte termijn te nemen. Juist nu hadden de universiteiten voor hun eigen medewerkers moeten kiezen en een signaal moeten geven dat zij ook in moeilijke tijden bereid zijn hun nek uit te steken.

Wij hebben ingezet op een goede balans tussen behoud van koopkracht en werkgelegenheid. Onze leden hebben ingestemd met een zeer bescheiden loonparagraaf. Van koopkrachtbehoud is zeker geen sprake. We praten over een eenmalige uitkering van € 500,- per 1 november 2010 en een salarisverhoging van 0,5% per 1 februari 2011. Het brede draagvlak voor het akkoord bij universiteitsmedewerkers toont hun grote gevoel voor verantwoordelijkheid. Uw weigering deze uitgestoken hand aan te pakken getuigt daar zeker niet van.

Nu keert u weer terug naar de nullijn voor de nieuwe cao. U kiest daarmee scherp positie tegenover ons als werknemersorganisaties en uw eigen werknemers. Al decennia ervaren zij dat hun beloning steeds verder achterblijft bij die van collega's in het bedrijfsleven. Dat drijft wetenschappers tot de keuze voor een loopbaan in het bedrijfsleven of in het buitenland. En dat schaadt de kwaliteit van het onderwijs en onderzoek aan onze universiteiten.

Uw keuze is des te wranger nu uit openbaarmaking van salarisgegevens is gebleken dat vele topinkomens van universitaire bestuurders ruim boven de Balkenende-norm liggen. Daarnaast zien we dat Nederlandse universiteiten er, ondanks de recessie, niet voor terugschrikken om grote investeringen te doen in prestigieuze nieuwbouwprojecten. Natuurlijk hebben universiteiten goede faciliteiten nodig, maar inzetten op de kwaliteit van het onderwijs en onderzoek maakt het minstens zo nodig om te investeren in de mensen die die kwaliteit moeten realiseren: hun werknemers. We roepen u op dat op zeer korte termijn alsnog te doen.

Hoogachtend,

Edith Snoey, Voorzitter Abvakabo FNV
Prof. Dr. Helen de Hoop, voorzitter VAWO/CMHF
Eric de Macker, voorzitter CNV Publieke Zaak
Martin van Lijf, voorzitter a.i. AC/FBZ

Zoetermeer, 9 november 2010